

SELJE
2024

17. MAI-PROGRAM I SELJE

07.00 BALUBATOG I SENTRUM

BLI MED OG VEKK BYGDA! TRAKTOR, FLAGG OG LEVEN
OPPMØTE VED SELJE SKULE/PANEDA
NOKON SOM VIL KLE SEG UT?

08.00 FLAGGHEISING

09.30 FESTGUDSTENESTE I SELJE KYRKJE

10.30 TALE VED BAUTAEN VED STEFFEN HODDEVIK

TOGET GÅR TIL SELJETUNET
ALLSONG OG KORPSMUSIKK
TOGET GÅR TIL SELJE SKULE

12-16 KIOSK OG MATSERVERING

I SELJE SAMFUNNSHUS FRÅ TOGET KJEM TILBAKE
SAL AV RØMMEGRAUT OG KAKER
VIPPS ELLER KONTANT BETALING

12.30 LEIKAR FOR BARN OG VAKSNE

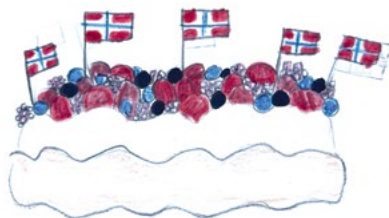
VED SELJE SKULE

15.00 FESTSAMVÆR I SAMFUNNSHUSET

TALE VED JULIA KRÖNER VENØ
TALE VED 7. KLASSE
TURNOPPVISNING OG INNSLAG FRÅ SKULEKORET
OG KULTURSKULEN
PREMIEUTDELING HESTESKO OG LUFTGEVÆR

17. MAI

Alle teikningane i programmet er laga av elevar ved Selje skule. Originalane og mange fleire blir stilte ut i samfunnshuset. Kom og sjå!

TAKK TIL DESSE FOR STØTTE TIL TRYKK AV PROGRAM:

JA, VI ELSKER DETTE LANDET

Ja, vi elsker dette landet
som det stiger frem,
furet, værbit over vannet,
med de tusen hjem.
Elsker, elsker det og tenker
på vår far og mor
og den saganatt som senker
drømme på vår jord.

Norske mann i hus og hytte,
takk din store Gud!
Landet ville han beskytte,
skjønt det mørkt så ud.
Alt hvad fedrene har kjempet,
mødrene har grett,
har den Herre stille lempet
så vi vant vår rett.

Ja, vi elsker dette landet
som det stiger frem
furet, værbit over vannet
med de tusen hjem.
Og som fedres kamp har hevet
det av nød til seir,
også vi, når det blir krevet,
for dets fred slår leir.

NORDMANNEN

Mellom bakkar og berg utmed havet
heve nordmannen fenge sin heim,
der han sjølv heve tuftene grave
og sett sjølv sine hus oppå deim.

Han såg ut på dei steinute strender;
det var ingen som der hadde bygt.
«Lat oss rydja og byggja oss grender,
og so eiga me rudningen trygt.»

Han såg ut på det bårute havet,
der var ruskut å leggja utpå;
men der leikade fisk nedi kavet,
og den leiken, den ville han sjå.

Fram på vinteren stundom han tenkte:
Gjev eg var i eit varmare land!
Men når vårsol i bakkane blenkte,
fekk han hug til si heimlege strand.

Og når liene grønkar som hagar,
når det laver blomar på strå,
og når netter er ljose som dagar,
kan han ingen stad venare sjå.

